ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16 Μαΐου 1919 Τῆς Ἀναλήψεως
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 08
Δύσ. 7 λ. 37

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 299 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΠΛΗΡΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ἀνησυχίας ὡς πρὸς τὰ Ἐθνικά μας ζητήματα. Οὔτε μεταβάλλονται ἀποφάσεις ληφθεῖσαι ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης δι' ἁπλᾶ ἐπεισόδια, ὡς ἐνόμισαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διωργάνωσαν καὶ προὐκάλεσαν τὰ ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατοχῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀπέναντι τῶν ἄλλων στοιχείων εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ἡ Ἑλλὰς ἐθεώρησε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἑτεροεθνῶν πληθυσμῶν πάντοτε ὡς ἴδια αὐτῆς συμφέροντα. Πολὺ περισσότερον δὲ τώρα ποὺ εἰς τὸ κράτος της προστίθενται τόσοι ἑτεροεθνεῖς πληθυσμοί.

Κατέστη γνωστὴ πλέον ἡ ἀνεξιθρησκεία καὶ ἰσονομία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· τὴν ἀνομολογοῦσιν οἱ ἴδιοι ἐνδιαφερόμενοι.

Ἐὰν συνέβη τι τὸ ἔκτροπον κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης, τοῦτο δὲν βαρύνει καθόλου οὔτε τὸν στρατὸν οὔτε τὴν διοίκησιν τὴν Ἑλληνικήν, τῆς ὁποίας ὁ νόμος καὶ τὸ κράτος ἐπεβλήθη τόσον ταχέως πρὸς μεγίστην ἀπελπισίαν ἐκείνων ποὺ ἀνέμενον νὰ δημιουργήσουν κατάστασιν ὑπηρετοῦσαν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς βλέψεις των.

Ἠναγκάσθημεν νὰ θίξωμεν τὸ θέμα τοῦτο διότι ἀπεκαρδίωσε πολλοὺς προχθὲς ἡ ἐκ τῶν Κυδωνιῶν εἰς τὸν λιμένα μας ἐπιστροφὴ τῆς «Ὑπεροχῆς» χωρὶς νὰ ἀποβιβάσῃ τὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς.

Ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπεδόθη εἰς νεωτέρας ἀποφάσεις τῆς Συνδιασκέψεως προκληθείσας δῆθεν τῇ ἐπεμβάσει ὅλων τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι διέστρεψαν καὶ ἐξώγκωσαν τὰ γεγονότα ὅπως αὐτοὶ ἤθελον. Ὑπῆρξαν ἐννοεῖται καὶ πολλοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔδωκαν σημασίαν καὶ ἐξήγησαν τὸ πρᾶγμα ὡς εἶχεν. Καὶ αὐτοὶ εἶχον δίκαιον.

Ἡ συνδιάσκεψις ἐξήτασε φυσικὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν ἐν γνώσει οὖσα τῶν πραγμάτων νὰ θεωρήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν ὑπεύθυνον. Αὕτη ἐκρίθη ὡς εἴπομεν καὶ προηγουμένως ἐκ τοῦ παρελθόντος τοσάκις, καὶ τώρα μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἐκ τῶν μέτρων καὶ τῶν ἀποφάσεων τὰς ὁποίας ἔλαβεν.

Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι πλήρης ἐπ' αὐτήν. Δὲν πρέπει δὲ κανεὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ νὰ ἀνησυχῇ. Ὅ,τι ἐπεδικάσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ τὸ καταλάβῃ αὕτη καὶ θὰ τὸ διοικήσῃ ἐν πλήρει ἰσονομίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ, ἐπιφέρουσα μεταξὺ τῶν δύο λαῶν τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν ἀδελφωσιν. Ὁ Ἑλλὴν στρατὸς ἐξακολουθεῖ προελαύνων εἰς τὰ τόσον δοκιμασθέντα ἐπὶ αἰῶνας ἐδάφη καὶ γίνεται δεκτὸς μετ' ἀνακουφίσεως παρὰ τῆς πλειονότητος τοῦ Μουσουλμανικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἔχει ἀντιληφθῇ τὰς διαθέσεις καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἐπίσης ἔχει διδαχθῇ καλῶς ὁποίας συμφορὰς ἐσώρευσεν εἰς τὸ κράτος ἡ σπεῖρα τῶν Νεοτούρκων, ἡ ὁποία μόνη αὐτὴ ἀπέμεινε νὰ σκευωρῇ τώρα καὶ ἐξ ἰδίων της καὶ ὡς ὄργανον ξένων.

Δὲν εἶναι ὅμως μακρὰν ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ λήξῃ ἡ βασιλεία τῆς σπείρας αὐτῆς. Ἡ Σμύρνη, ἡ Μαγνησία, τὸ Ἀϊδίνιον ἐκαθορίσθησαν εἰς μέγα μέρος ἀπὸ τὴν σπεῖραν αὐτὴν· ἀλλὰ καὶ ὅπου ἄλλοῦ τῆς ἐπιδικασθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα Μικρᾶς Ἀσίας ὑπάρχουν ὀργανώσεις της, αὗται θὰ λείψουν πολὺ ταχέως, μόλις φθάσῃ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὁ ὁποῖος ἔχει διαταγὰς νὰ καθαρίσῃ τὸ ἔδαφος ἀπὸ πᾶσαν ἄκανθαν, διὰ νὰ ἀφεθῇ ὁ Μοσουλμανικὸς λαὸς ἥσυχος νὰ συμβιώσῃ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἡ ΣΜΥΡΝΗ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ Α'Ι'Δ'ΝΙΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

(Ἄρθρον τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου»)

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς τῆς Σμύρνης ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἐδημοσίευσε τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ ἐν Σμύρνῃ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ του κ. Καρόλου Βιλλαίν.

«Εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ Συνέδριον καλεῖται ὅ ὡς ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀσίας καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς τοῦ βιλαετίου Ἀϊδινίου ἥτις ἔδωκε λυβὴν εἰς τόσας συζητήσεις ἐν συντόμῳ θὰ κάμῳ μικρὰν περιληψιν τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ἤγαγε λεπτομερὴς ἀνάκρισις, τὴν ὁποίαν διεξήγαγον ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Σμύρνῃ.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀξιοῖ τὴν προσάρτησιν τοῦ βιλαετίου Ἀϊδινίου ὁλοκλήρου, ἐξαιρέσει τοῦ σαντζακίου τοῦ Δενιζλῆ, ὅπου τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον ἔχει ἀξιοσημείωτον ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἔλαβον πρὸ τῆς ἀξιώσεως ταύτης διαφόρους ἀπόψεις. Αἱ μὲν διατείνουν παρατηρήσεις οἰκονομικῆς καὶ γεωγραφικῆς φύσεως, αἱ ἄλλαι φαίνονται κατ' ἀρχὴν εὐνοϊκαὶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀξιώσεις, ἀλλὰ προτείνουν νὰ ἐλατιωθῇ εἰς πολὺ αἰσθητὰς ἀναλογίας ἡ ἐδαφικὴ ζώνη, ἥτις κατὰ τὸ σχέδιον των θὰ ὡρίζετο πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδραμυττίου καὶ θὰ κατέληγε πρὸς νότον παρὰ τὸν Γέροντα πρὸ τῆς νήσου τῆς Σάμου.

Ὅπως ἐξετάσῃ τις καὶ συζητήσῃ ἕκαστον τῶν σημείων τῶν διαφόρων τούτων ἀπόψεων θὰ ἔπρεπε καταφανῶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἀντιπτύξεις αἵτινες θὰ ὑπερέβαινον τὸ πλαίσιον ἑνὸς ἄρθρου. Θὰ περιορισθῶ ὅθεν εἴ, τινας μόνον παρατηρήσεις οἰκονομικῆς φύσεως.

Τὸ βιλαετιον τοῦ Ἀϊδινίου δύναται ὡς τὸ ζητεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ διαχωρισθῇ διοικητικῶς καὶ πολιτικῶς ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἡ ὁ χωρισμὸς οὗτος θὰ ἔχῃ ἐπικινδύνους οἰκονομικὰς συνεπείας καὶ διὰ τὸν λιμένα Σμύρνης καὶ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς νήσου τῆς Μικρᾶ Ἀσία ;

Τὸ ἐμπόριον Σμύρνης

Ὅστις δήποτε μεταβῇ ἐπὶ τόπου νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν θὰ ἀποκομίσῃ ὑποθέτω τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν μὲ ἐμέ. Ὄχι μόνον τὸ ἐμπόριον τῆς Σμύρνης δὲν θὰ ὑπέφερεν ἐξ ἑνὸς πολιτικοῦ διαχωρισμοῦ τῆς φύσεως ταύτης, ἀλλὰ θὰ εὕρισκεν ἀντιθέτως, ὁσονδήποτε παράδοξον καὶ ἂν φαίνῃ τὸ πρᾶγμα, ἐνισχυτικὸν στοιχεῖον ἐνεργητικότητος. Συνεβουλεύθην εἰς Σμύρνην τὰς στατιστικὰς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τὰς τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν ὀργανισμῶν, ἐμελέτησα τὴν κίνησιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, τὴν κλίμακα τῆς κατανομῆς τῶν ἐμπορευμάτων, τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς καὶ προορισμοῦ των καὶ ἠδυνήθην νὰ ἀντιληφθῶ ὅτι τὸ ἐμπόριον τῆς Σμύρνης τροφοδοτεῖται μὲ μίαν ἀναλογίαν 75 ο/ο ἐκ μόνου τοῦ βιλαετίου Ἀϊδινίου. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν προσφέρει ὅθεν εἰμὴ μόνον τὰ 25 ο/ο καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἀοθενῆ τοῦτον ἀριθμὸν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμπορεύματα προερχόμενα ἐξ εἰσαγωγῆς. Κατὰ τοιοῦτον τρόπον μάλιστα ὥστε ἂν παρεδέχετό τις ὅτι ἡ Σμύρνη θὰ ἔχανεν ἓν μέρος ἐκ τῆς διαμετακομίσεως ταύτης, θὰ ἐπήρχετο μία σχετικὴ βελτίωσις πρὸς ὄφελός της εἰς τὸ ἐμπορικον ἰσοζύγιον. Ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν καθεστὼς τῆς ἐνδοχώρας ὁσονδήποτε ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἂν ὑποτεθῇ δὲν θὰ δυνηθῇ οὐδέποτε νὰ διακόψῃ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις. Οἱ σιδηρόδρομοι καὶ αἱ ὁδοὶ τῶν καραβανίων καθορίζουν τὰ δρομολόγια τῶν συναλλαγῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τις ὅτι ἡ Σμύρνη εἶναι ὁ μόνος λιμὴν ὁλοκλήρου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅστις εἶναι κατάλληλος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου. Πᾶν νέον καθεστὼς θὰ ἐσημείωνεν ἀναποφεύκτως πρόοδον ἐκ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἥτις εἶναι ἀξιοθρήνητος. Τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου εἶναι, ἐκτάκτως πλούσιον, ἀλλ' ἡ γεωργία ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν προσκρούει εἰς δυσχερείας ἀνυπερβλήτους. Καταργοῦντες τὴν σημερινὴν διοίκησιν, καταργεῖτε τὰς δυσχερείας.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις

Λοιπὸν τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ εὔφορος αὕτη περιοχὴ θὰ ἐπανεύρῃ τάξιν τινὰ καὶ εἰρήνην, ἡ παραγωγή της θὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ ἐμπόριον τῆς Σμύρνης θὰ ἐπανεύρῃ πάραυτα ἀνεξάντλητον πηγὴν ἐνεργείας καὶ κέρδους, ἥτις θὰ τὴν ἀμείψῃ καὶ περιπλέον, δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ χάσῃ ἐξ ἄλλων σημείων.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ συνεπείᾳ τῶν αὐτῶν παρατηρήσεων, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν θὰ διαταραχθῇ ἐκ τοῦ προτεινομένου πολιτικοῦ διαχωρισμοῦ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατεδείχθη ἤδη ὅτι τὸ ἐμπόριον τῶν βιλαετιων τοῦ ἐσωτερικοῦ μετὰ τοῦ Ἀϊδινίου εἶναι μικρᾶς σημασίας. Πῶς λοιπὸν ἓν οἱανδήποτε μέτρον θὰ ἠδύνατο νὰ βλάψῃ, ἀφοῦ ἤδη περιωρίσθη εἰς ἕνα ἀριθμόν, κάτωθεν τοῦ ὁποίου διαφαίνεται ὅτι δύναται νὰ κατέλθῃ;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου ἀποτελεῖ ἀπὸ γεωγραφικῆς, καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, εἶδος ζώνης διαλαμπρυμένης, ἥτις ἔχει ἰδίαν ζώνην καὶ ἥτις δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ἑαυτήν, χωρὶς τιποτε τὰ ζητήσῃ ἐκ τῶν γειτονικῶν βιλαετίων Ἀποδεῖξιν δὲ τούτου ἔχομεν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁποιαν ὁ Ραχμὴ βέης παρεῖχεν εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦτο εἶδος διοικητικῆς αὐτονομίας προσωρινῆς καὶ ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ὅλον τὸν πληθυσμὸν τὰ ἀναγκαῖα μέσα, χωρὶς τιποτε νὰ ἐξαγάγῃ ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ νὰ εἰσαγάγῃ. Τὸ μόνον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶνε ἄξιον προσοχῆς τινος εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου τοῦ Δενιζλῆ, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ σιτοφόροι περιοχαί.

Ἡ ἐγχωρία κοινὴ γνώμη τόσον ἐν Σμύρνῃ, ὅσον καὶ ἐν τῷ ὑπολοίπῳ βιλαετίῳ, διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ διαχωρισμοῦ τούτου, ὅπερ παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν τοῦ Μωαμεθανικοῦ στοιχείου ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τύχην τῶν ἄλλων σαντζακίων.

Ἀνάγκη ἑνότητος

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε ἀληθὲς διὰ τὸ σαντζάκιον τοῦ Δενιζλῆ εἶνε κατὰ μείζονα λόγον ἀληθὲς διὰ τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ βιλαετίου τοῦ Ἀϊδινίου. Ἂν εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ βιλαέτιον τοῦτο δύναται νὰ ἀπισταθῇ ἄνευ ἐπεισοδίων ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας ὅπως ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἐπίσης ἀναμφισβήτητον ὅτι τότε μόνον θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ὅταν δὲν διαμελισθῇ, ἐὰν ἀποκοπῇ αὐθαιρέτως καὶ ὅταν διατηρήσῃ τὴν γεωγραφικήν του φυσιογνωμίαν καὶ τὰ διοικητικά του σύνορα. Ἂν δὲ φρονῇ τις ὅτι τὸ ἐμπόριον τῆς Σμύρνης θὰ ζημιωθῇ ἐκ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶε διότι ἀποβλέπουν εἰς μιαν ὁλοκληρωτικὴν ἕνωσιν τοῦ βιλαετίου. Τὸ νὰ περιορισθῇ ἡ Ἑλληνικὴ ζώνη εἰς μίαν στενὴν ταινιαν παράκτιον, ἥτις δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὸν κόλπον τοῦ Γέροντα καὶ ἥτις δὲν θὰ προὐχώρει περισσότερον τῶν 80 χιλιομέτρων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, θὰ ἦτο ὡς νὰ ἐδημιούργουν τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον θὰ ἤθελον νὰ ἀποφύγουν καὶ θὰ ἔδιδε λαβὴν εἰς ἀνησυχίας αἵτινες ἄλλως δὲν θὰ ὑφίσταντο.

Ἂν τὸ Συνέδριον θέλει νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον ὑγιὲς καὶ σοφόν, θὰ παραιτηθῇ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς χώρας ταύτης, τῆς Ἀσίας, ἥτις ἀποτελεῖ ἓν σύνολον τελείως ὁμογενές, θὰ τῆς ἀφήσῃ τὴν ἑνότητα ταύτην, τὴν ὁποίαν ἔχει χάρις εἰς τὰς βαθείας ἐπιδράσεις τῆς ἱστορίας καὶ θὰ ἀποφύγῃ νὰ δημιουργήσῃ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στενὴν ζώνην, ἥτις θὰ ἀνέπνεε δυσκόλως καὶ ἥτις θὰ ἐστερεῖτο οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀσφαλείας. Ὁ ἰωσδήποτε καὶ ἂν ἐξετάσῃ τις τὸ ζήτημα, ἡ ἐδαφικὴ κληρονομιὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ δέον νὰ ἐπεκτείνεται πρὸς νότον μέχρι Κ. στελλορίζου, ἂν δὲν θέλουν νὰ διακινδυνεύσουν διὰ μέτρου λίαν δειλοῦ τὰ συμφέροντα καὶ τὸ μέλλον ἑνὸς πληθυσμοῦ, ὅστις ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῶν ταραχῶν τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ὁ ὁποῖος φέρει ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα ὅπως ἀνθήσῃ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἰωνίᾳ ὁ πολιτισμός τῆς ἀκτῆς.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΜΥΡΝΗ

Ἡ ἀπόβασις εἰς Βρύουλλα

Προερχόμενον ἐκ Σμύρνης κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ ἀνιχνευτικὸν «Νέα Γενεὰ». Ἡ «Νέα Γενεὰ» ἀπέπλευσεν ἐκ Σμύρνης τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην παραλαβοῦσα καὶ 120 ἄνδρας ἐκ τοῦ εὐζωνικοῦ Συντάγματος καὶ τοὺς ἀπεβίβασεν εἰς Βρύουλλα ἐν μέσῳ φρενητιωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν κατοίκων.

Ἐκ Βρυούλλων ἡ «Νέα Γενεὰ» κατηυθύνθη εἰς τὰ παράκτια φρούρια τοῦ Καρὰ Μπουρνοῦ, Σκάλας Μτουρνόβας, Φώκιες καὶ Ἰσλὰν Καρὰ Μπουρνοῦ, ὅπου εἶχον ἀποβιβασθῇ ἀπὸ ἡμέρας προτεραίας εἰς ἕ αστον τῶν ἀνωτέρω φρουρίων ἀπὸ 25 εὐζωνοι μεταφερθέντες ἐκεῖ διὰ τοῦ ἀνιχνευτικοῦ «Ἀειὸ». Σκοπὸς τοῦ κατάπλου τῆς «Νέας Γενεᾶς» εἰς τὰ ἀνωτέρω παράκτια φρούρια ἦτο ὅπως, παραδώσῃ εἰς τοὺς ἡμετέρους στρατιώτας τὰς μεταξύ νους κυανολεύκους, τὰς ὁποίας εἶχεν φιλοτεχνήσει περικαλλεῖς Σμυρνιωτοποῦλε.

Ὁ ἀνθυποπλοιάρχος κῆς «Νέας Γενεᾶς» κ. Παγιάρας, ἐπιβαίνων τετρακώπου λέμβου ἐπεβιβάζετο εἰς ἓν ἕκαστον τῶν φρουρίων ὅπου καὶ παρέδιδε τὴν κυανόλευκον ἡμῶν ὑψοῦτο παραχρῆμα ἐν μέσῳ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ τῶν εὐζώνων μας καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων, ἀποδιδομένων συγχρόνως τῶν νενομισμένων τιμῶν. Οἱ Τοῦρκοι οἵτινες ἐφύλασσον τὰ φρούρια παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ «Ἀετοῦ» καὶ μεταφέρθησαν εἰς Σμύρνην.

Κατόπιν τῆς ὡρισμένης ταύτης ἀποστολῆς τὸ ἀνιχνευτικὸν «Νέα Γενεὰ» ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν διὰ Πειραιᾶ.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

Ὁ ἐν Ζυρίχῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Μιλάνου γράφει :

Παγγερμανισταί, καθολικοί, δημοκράται, εἰρηνόφιλοι, ἀνεξάρτητοι εὐρέθησαν σύμφωνοι ἐν τῇ Γερμανικῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἐπὶ τῆς καταδίκης τῆς εἰρήνης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἡ ὁμοφωνία αὕτη, ἡ ἥτις εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἐπεβεβαιώθη ἐν τῇ Βουλῇ, εἶναι ὁμοφωνία συμπερασμάτων, παρὰ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ἐκνικήσεως τῶν σκέψεών των. Διὰ διαφόρων κατευθύνσεων φθάνουν εἰς τὰ συμπεράσματα ἀνυπόφορος, ἀνεκτέλεστος, ἀπαράδεκτος. Οἱ ἀνεξάρτητοι ὅμως φθάνουν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς συμπέρασμα ἀπαράδεκτος, ἀνεκτέλεστος, ἀλλ' ὅτως ἀποφευγθοῦν μεγαλείτερα δεινα, ἀποδεκτὴ μέχρις οὗ ἡ παγκόσμιος ἐπαναστασις ἀναστείλῃ τὴν ἰσχύν της. Ἡ αἰτιολογία τοῦ σιλεσιανοῦ σοσιαλιστοῦ Μύλλερ ὑπῆρξεν ἡ ἑξῆς: «Καταδικάζεται ὁ Γερμανικὸς λαὸς εἰς δουλείαν ὅπως μὴ δυνηθῇ νὰ κάμῃ κατακτήσεις ἠθικὰς ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πεδίου. Ὁ κεφαλαιοκρατισμὸς τῆς Ἀντάντ ἐπιζητεῖ νὰ συντρίψῃ τὸν Γερμανικὸν σοσιαλισμὸν καὶ δι' αὐτοῦ τὸν ἴδιον, οὕτως ὥστε ἡ συνθήκη καταντᾷ νὰ εἶναι ὁ μᾶλλον καταπληκτικὸς νόμος ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ ἐξ ὅσων ποτὲ ἐνεφανίσθησαν. Ἐλπίζει ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ τῆς Ἀντάντ θὰ τὸ ἀντιληφθοῦν.

Ἡ παραίτησις τοῦ Κάϊζερ

Ἓν θέμα τὸ ὁποῖον ὁ τύπος εἶχεν παραβλέψει καὶ τὸ ὁποῖον ἔσχεν ἀπήχησιν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, ἦτο τὸ τοῦ Κάϊζερ. Οἱ ῥήτορες οἵτινες ἠσχολήθησαν μὲ αὐτό, συντηρητικοί, καθολικοὶ καὶ φιλελεύθεροι, ἠνώθησαν κατηγορηματικῶς τὴν παραίτησίν του. Ἀκόμη καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἀλσατίας ἐπραγματεύθησαν, ὑποστηρίξαντες ὅτι εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ Γερμανικὸν ἔδαφος.

Ὁ βουλευτὴς Κίντε καταδιωχθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου διὰ τὰς εἰρηνοφίλους του βλέψεις, ἤγειρε θύελλαν ἐπευφημιῶν δηλῶν :

«Ἂν μοὶ ἐπεζητεῖτο νὰ ἐπιρρίψω ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεώς μου τὴν εὐθύνην τοῦ πολέμου, θὰ ἐψευδόμην ἂν τὸ ἔπραττον καὶ πρὸς τοῦτο μᾶς παρέχουν τὰς ἀποδείξεις οἱ ἀντίπαλοι. Προετείναμεν τὴν σύστασιν διεθνοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἀτέκρουσε τὴν πρότασιν».

Εἰς τοὺς ὅρους τῶν Βερσαλλιῶν ὁ εἰρηνόφιλος ἀπήντησεν : Ὄχι, τρεῖς φορὰς ὄχι».

Ἡ σφαγὴ τοῦ Ἡρώδου

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Πρωσσικὴν Βουλὴν συνεζητήθη ἡ συνθήκη. Οἱ λόγοι ὁμοιάζουν πολὺ πρὸς τοὺς ἐκφωνηθέντας ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐν τούτοις δύνανται νὰ σημειωθοῦν φράσεις τινές. Ὁ τῆς πλειονοψηφίας Γκρὲφ ἐδήλωσεν ὅτι ὅστις νομίζει δυνατὴν τὴν ὑπογραφὴν μιᾶς παρομοίας εἰρήνης, πρέπει νὰ εἶναι ἠλίθιος πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Παρέβαλεν εἶτα τοὺς ὅρους μὲ τὴν σφαγὴν τῶν ἀθώων ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου. Ὁ ἀνεξάρτητος Χόφμαν ἀπεκάλεσε τὴν συνθήκην ἔργον στραγγαλιστοῦ. Διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς διεθνοῦς κεφαλαιοκρατίας τῆς πραγματικῶς ὑπευθύνου τοῦ πολέμου καὶ ἐτελείωσε ζητωκραυγάσας ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, πρᾶγμα ὅπερ προεκάλεσε θύελλαν ἐπευφημιῶν.

Ὁ Ἔμπερτ εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν «Φὸρβαιρτς» εἶπεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς στιγμῆς εἶναι νὰ ἀποδείξουν εἰς τὴν Ἀντάντ ὅτι αἱ ἀξιώσεις της δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν λογικήν. Εἶναι καιρὸς ὅπως τὰ πάθη σιγήσουν. Ἐφ' ὅσον παραμένει ἀκόμη καὶ ἡ σμικροτέρα τῶν ἐλπίδων ὅτι θὰ νικήσῃ ἡ λογική, ἡ Γερμανία δὲν θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν της λέξιν. Θὰ ἦτο μία παγκόσμιος περιπέτεια ἂν ἡ Γερμανία ὑπέγραφεν, ὅπως εἰς ἀπατεὼν ἐκ συστήματος ὑπογράφει μίαν συναλλαγματικήν.

Δηλώσεις τοῦ Σάϊντμαν

Οἱ λόγοι διεδέχοντο ἀλλήλους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόνου. Μία διαδήλωσις ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἐργατῶν διῆλθε πρὸ τοῦ πρωθυπουργικοῦ μεγάρου, κηρύξασα ἑαυτὴν ἀλληλέγγυον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Σάϊντμαν ἐμφανισθεὶς ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἑτοίμη νὰ ὑπογράψῃ μίαν Οὐϊτσώνειον εἰρήνην καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς ἐργάτας νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Κυβέρνησιν, ὅ ὡς κατανοήσουν πάντες ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ συμπεριφέρεται τις πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὅπως πρὸς κύνα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΛΕΝΙΝ ΕΝ ΚΡΕΜΛΙΝΩ

[Ἀπὸ τὸν Παρισινὸν «Χρόνον» μεταφράζομεν τὴν κατωτέρω ἀξιανάγνωστον συνομιλίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀντσποκριτὴς τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ Λενίν].

Τὴν ἑσπέραν ταύτην, κατώρθωσα νὰ ἐπιτύχω μίαν συνέντευξιν καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰσῆλθον ἄνευ δυσκολίας εἰς τὸ Κρεμλῖνον. Ἡ φαντασμαγορία μιᾶς θαυμασίας δύσεως τοῦ ἡλίου ἐχούσωνε τὰς ἀρχαίας ἐρυθρὰς ἐπάλξεις. Τὰ ἐπισσωρευθέντα κατάλευκα χιόνια, εἶχον ἀντανακλάσεις ροδόχρους. Οἱ ἱστορικοὶ πυργίσκοι, μετὰ τῶν χρυσῶν τρούλλων των, ἦσαν μεγαλοπρεπῶς ὑπέρυθροι. Μετὰ κόπου βαδίζω ἐπὶ τῶν πάγων καὶ κρυστάλλων εὑρέθην ἐμπρὸς εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀνάκτορον, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἦσαν τοποθετημένα τὰ Ναπολεόντια τηλεβόλα, τὰ τηλεβόλα μας τοῦ 1812.

Σκοτειναὶ κλίμακες καὶ ἐπιμήκεις, ἔρημοι διάδρομοι ἔφερον εἰς τὴν κυρίαν εἴσοδον. Φρουρὰ λογχοφόρων ἐξετάσασα τὴν ἄδειάν μου, μὲ εἰσήγαγεν ἐντὸς μικροῦ δωματίου, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου ἐπρόφθασα νὰ ἀναγνώσω τὴν ἑξῆς εἰδοποίησιν, μὲ μεγάλα γράμματα : «Παρακαλοῦνται οἱ ἐπισκέπται νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι θὰ ὁμιλήσωσι μὲ ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου α

λευθῶμεν τοὺς ἀναρριθμήτους πόνους τῆς πλουσιωτάτης χώρας μας. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς, ἂν καὶ δὲν μᾶς εἶναι εὐχάριστον, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ ἀρχαί μας ἰσχύουν μόνον ἐντὸς τῶν συνόρων μας καὶ ὀφείλομεν πρὸς τὸ παρὸν μὲ τὰς γείτονας χώρας, νὰ ἔλθωμεν εἰς κοινωνίαν καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀρωγήν των, διότι μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ζήσωμεν. Ἀναγνωρίζομεν λοιπὸν ὅτι ὀφείλομεν νὰ πληρώνωμεν τοὺς τόκους τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, οὐχὶ βιαίως εἰς μέταλλα ἢ χαρτονομίσματα, ἀλλ' εἰς σῖτον, πετρέλαιον καὶ ἄλλας διαφόρους πρώτας ὕλας, τὰς ὁποίας ἀναποφεύκτως θὰ ἔχωμεν μόλις ἀρχίσωμεν νὰ ἐργαζώμεθα κανονικῶς.

Ἤκουον μετ' ἀπορίας τὸν τύραννον τοῦ Κρεμλίνου, νὰ ἐκφράζῃ τὰς ἰδέας ταύτας, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος πρὸ πέντε μηνῶν ἐξέφρασα.

Τότε μὲ ἐφυλάκισαν καὶ ὑπέφερα τὰ πάνδεινα, ἀκριβῶς διότι ὑπεστήριζον ὅτι ἡ Ρωσσία πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια. Ἐνεθυμήθην ἐπίσης τὰς λαϊκὰς συνελεύσεις τοῦ 1917 ἐν αἷς ὁ Λενὶν προήγγελλε παγκόσμιον ἐπανάστασιν καὶ διεκήρυττε τὴν κατάργησιν τῶν ἐξωτερικῶν δανείων. Ἤλλαξεν λοιπὸν γνώμην οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Μπολσεβίκων καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν συμμάχων; Ὁ Λενὶν ἐξηκολούθησε: «Εἴμεθα ἀποφασισμένοι ἐπίσης νὰ κάμωμεν διαφόρους παραχωρήσεις εἰς τοὺς συμμάχους, δασῶν, μεταλλείων κλπ. ἀλλὰ μὲ τὸν ὅρον νὰ σεβασθῶσι τὰς ἀρχὰς τῆς Κοινοκτημοσύνης ἃ, προσβεύει σήμερον ἡ Ρωσσία. Ἀκόμη, θὰ συγκατατιθέμεθα, μετὰ λύπης, ἐννοεῖτε, νὰ παραχωρήσωμεν καὶ μερικὰς ἐκτάσεις τοῦ παλαιοῦ Ρωσσικοῦ κράτους εἰς τὴν Συνεννόησιν. Γνωρίζομεν ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι κεφαλαιοῦχοι Ἄγγλοι, Ἰάπωνες καὶ Ἀμερικανοὶ πολὺ ἐπιθυμοῦν τὰς ἐκχωρήσεις ταύτας. Διὰ τὴν Γαλλίαν δὲν γνωρίζομεν τὰς διαθέσεις της. Εἰς τὴν Γαλλίαν φαίνεται ὅτι ὑφίστανται ἀπέναντί μας δύο ἀντίθετα ρεύματα. Ἐν τούτοις προσέθεσεν ὁ κ. Λενὶν καὶ ἐμειδίασε σαρδονικῶς, ἂν αἱ ἀποιτήσεις τῆς Ἀντὰντ εἶναι λογικαί, θὰ συμμορφωθῶμεν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν εἰρήνην καὶ εἰρήνην διαρκῆ.

Μία εἰλικρινὴς εἰρήνη βασιζομένη ἐπὶ στερρῶν βάσεων, θὰ ἦτο δι' ὅλους λίαν εὐχάριστος. Ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ συμβιβασθῶμεν καὶ μάλιστα ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ μετοβῶμεν καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Πριγκήπου. Ὁ κ. Λενὶν ἐγέλασε πάλιν σαρδονικῶς καὶ ἔπειτα προσέθεσε: «Ἓν χαρακτηριστικὸν τεκμήριον τῶν προθέσεών μας εἶναι ἡ ἐκχώρησις τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς μίαν ἑταιρίαν διεθνῆ ἀφοῦ ἐκχωρήσαν τὴν κατασκευὴν τῆς Βορείου σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἡ σιδηροδρομικὴ αὕτη γραμμὴ θὰ ἑνώσῃ τὴν Πετρούπολιν μὲ τὴν Μουρμανίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διαμαρτυρία διὰ τὰς ἀτιμώσεις τῶν γυναικῶν

Ψήφισμα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ 5.000 Ἀμερικανίδων καὶ προερχόμενον ἐκ τῆς «Ἐπιτροπῆς πρὸς προστασίαν τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Διεθνεῖ νομοθεσίᾳ» ὑπεβλήθη εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων. Τὸ ψήφισμα τοῦτο διαμαρτύρεται ἐναντίον τῶν βιαιοπραγιῶν, εἰς ἃς προέβησαν τὰ στρατεύματα τῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων κατὰ τῶν γυναικῶν τῶν Συμμάχων χωρῶν. Αἱ κυρίαι τῆς Ἀμερικῆς μετέχουσαι τῆς σχετικῆς διαμαρτυρίας τῶν Γαλλίδων ζητοῦσιν, ὅπως τιμωρηθοῦν παραδειγματικῶς οἱ βιαιοπραγήσαντες κατὰ γυναικῶν ἀξιωματικοί, στρατιῶται ἢ πολῖται τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, ληφθῶσι δὲ ὑπὸ τῆς Διασκέψεως μέτρα, ὅπως ἐν ἐνδεχομένῳ μέλλοντι πολέμου ἀποτραπῶσιν ἐντελῶς παρόμοια ἐγκλήματα. Αἱ ὑποσταῖσαι τοιαύτην ἐγκληματικὴν ὕβριν δέον νὰ χαρακτηρίζωνται, κατὰ τὸ ψήφισμα, οὐχὶ ἀτιμασθεῖσαι, ἀλλὰ τραυματίαι πολέμου ἐπισήμως ἀναγνωριζόμεναι τοιαῦται.

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος δημοσιεύει ἀνακριβείας διὰ τὴν Σμύρνην

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν σωρείαν ἀνακριβειῶν διὰ τὴν ἐν Σμύρνῃ κατάστασιν. Καὶ τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι αἱ πληροφορίαι αὗται ἔχουν ἡμιεπίσημον τὴν προέλευσιν.

Οὕτω τὸ Πρακτορεῖον Στεφάνι, τοῦ ὁποίου εἶνε γνωσταὶ αἱ ἐπίσημοι σχέσεις, ἀνακοινοῖ εἰς τὸν Τύπον ὅτι ἐξακολουθοῦν οἱ τυφεκοβολισμοὶ εἰς τὴν Τουρκικὴν συνοικίαν, ὅτι ἐνεργοῦνται ἀθρόαι συλλήψεις ὅπου τὰ Βουρλὰ ἐπυροπολήθησαν καὶ ὅτι εἰς τὰ πέριξ τῆς Σμύρνης ἡ κατάστασις εἶνε ἀπειλητική. Καὶ δὲν ἀρκεῖται εἰς ταῦτα τὸ Στεφάνι, ἀλλὰ καὶ ἐκφέρει σχόλια, κατακρίνον τὰς «βιαιοπραγίας καὶ τὰς ληστείας τῶν Ἑλλήνων» καὶ διατεινόμενον ὅτι οἱ Τοῦρκοι ζητοῦν Εὐρωπαϊκὴν κατοχὴν, διότι θ' ἀντιταχθοῦν πάσῃ θυσίᾳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ, ἐνῷ δημοσιεύουν ὅλας αὐτὰς τὰς ἀνακριβείας αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἀποφεύγουν νὰ δημοσιεύσουν τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλ)ματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔδιδον εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κοινὴν Γνώμην τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ἐν Σμύρνῃ καταστάσεως.

Ἀνταλλαγὴ διακοινώσεων μεταξὺ Κλεμανσὼ καὶ Ραντσάου

Ὁ κ. Κλεμανσὼ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ραντσάου τὴν ἀπάντησιν τῶν Συμμάχων διὰ τὸ ζήτημα τῶν σιχναλώτων. Τὴν ἀπάντησιν ἐκόμισεν εἰς Βερσαλλίας ὁ λοχαγὸς Καστερὲν, ὅστις καὶ εἰσήχθη ἀμέσως παρὰ τῷ Γερμανῷ πληνεξουσίῳ.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ραντσάου, ἀπαντῶν εἰς τοὺς Συμμάχους διὰ τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν, ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἑτοίμη νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ζημίας τῆς βορείου Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, ἐπιμένει ὅμως ὅτι μέγα μέρος τῶν ζημιῶν ἐπροξενήθη ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ πρὸς τὴν Γερμανίαν στρατεύματα. Περαιτέρω λέγει ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἐζήτησεν εἰς τὸ Μπρέστ Λιτόβσκ ἐπανορθώσεις ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ἐπροξένησαν τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ζυρίχης, ὁ Σάϊντμαν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Γερμανικὸν ἀντισχέδιον περιέχει προτάσεις διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ Γερμανία.

Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου πληροφορίας, εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας σχηματίζεται στρατὸς ὅπως, ἀντιταχθῇ κατὰ ἐνδεχομένου χωρισμοῦ.

Ἀπαισιόδοξοι δηλώσεις τοῦ Βεζύρη

Ὁ Μ. Βεζύρης ἀναλαβὼν καὶ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐγκύκλιον λέγουσαν ὅτι οἱ Ἕλληνες καταπατοῦντες κανόνα ἀπαράβατον μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν προήλασαν εἰς Σμύρνην, τμῆμα ἀναφαίρετον τῆς πατρίδος μας. Ἡ ἐθνικὴ αὕτη συμφορὰ ἐγνώσθη μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα εἰς ἅπασαν τὴν χώραν. Ἐὰν ἐπαληθεύσῃ ἡ καταστροφὴ τῶν δικαίων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, τότε θὰ λάβωμεν ἀπόφασιν ἀνταξίαν τοῦ εὐγενοῦς χαρακτῆρος τῶν Τούρκων. Ὑψηλὴ εὐνοία τοῦ Χαλίφου ἀνέλαβον καὶ πάλιν τὴν προεδρείαν τῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν δεήσῃ αὔριον εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐκτελέσω τὸ καθῆκόν μου ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης».

Συγχρόνως ὁ Βεζύρης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι σοβαρωτάτη καὶ ὅτι ἡ λύπη τοῦ λαοῦ αὐξάνει διότι ἡ Σμύρνη θεωρεῖται ὡς ἀπαρχὴ νέων δοκιμασιῶν, ἴσως καὶ διαμελισμοῦ τῆς αὐτοκρατορίας. Πρὸς κατευνασμὸν καὶ ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων τῶν ἀπορρεόντων ἐξ ὑπερεθισμοῦ ἀνάγκη ἡ διάσκεψις νὰ δηλώσῃ σαφῶς ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ ἐκκενώσῃ τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὰ ἐδάφη τῆς Θράκης μέχρι τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἀνήκοντα εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ κ. Ὀρλάνδο ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους

Ρώμη 20.— Τὸ Συμβούλιον τοῦ Οὔλξ, διαρκέσαν ἐξ ὁλοκλήρους ὥρας ἔληξε χθὲς τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὥραν. Ἡ συνάντησις τῶν Ὑπουργῶν ἔλαβε χώραν ἐντὸς ἰδιαιτέρου τραίνου φρουρουμένου κύκλῳ ὑπὸ καραμπινιέρων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ τακτικὰ τραῖνα τῆς γραμμῆς Ρώμης—Μοντάνας—Παρισίων διήρχοντο κανονικῶς τοῦ σταθμοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σοννίνο ἔμεινεν εἰς Παρισίους ἀντιπροσωπεύων τὸν κ. Ὀρλάνδο εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἅμα ὡς ἔληξε τὸ Συμβούλιον ὁ κ. Ὀρλάνδο ἠκούσθη λέγων πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν:

— «Ὅλα θὰ πᾶνε καλά.»

Βεβαιοῦται ὅτι τὸ Συμβούλιον ἔμεινεν σύμφωνον ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Ὀρλάνδο περὶ συμπληρώσεως τῆς ἐν Παρισίοις Ἰταλικῆς Ἀποστολῆς.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Συμβουλίου οἱ κ. κ. Ὀρλάνδο καὶ Κρέσπι ἀνεχώρησαν διὰ Παρισίους οἱ δὲ λοιποὶ ὑπουργοὶ ἐπιστρέφουν εἰς Ρώμην.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐπισήμου πηγῆς, ἡ κατάστασις ἐν Βουλγαρίᾳ ἥτις πρό τινος ἐφαίνετο παρουσιάζουσα συμπτώματα ἀνησυχητικὰ, διηυκρινίσθη ὁριστικῶς καὶ δύναται νὰ λεχθῇ πλέον, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἀπέβη ἀκίνδυνος διὰ πολλὰ ἔτη.

Κατόπιν τῶν πρώτων ἀνησυχητικῶν φημῶν ὁ ἀρχιστράτηγος Ντ' Ἐσπραὶ ἀπέστειλεν εἰς Βουλγαρίαν ἰδιαίτερον ἐπιθεωρητὴν, ἀνώτατον ἀξιωματικὸν τοῦ Ἐπιτελείου του, ὅστις, περιελθὼν ὅλας τὰς φρουρὰς, προέβη εἰς λεπτομερεῖς ἐρεύνας περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ πολεμικοῦ αὐτῆς ὑλικοῦ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος, ἐπιστρέψας ἐκ Βουλγαρίας, ὑπέβαλεν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Ντ' Ἐσπραὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν, τὸ πόρισμα τῆς ὁποίας εἶνε ἄκρως ἱκανοποιητικόν. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς περιωρίσθη εἰς τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης δύναμιν αὐτοῦ, διαλυθεισῶν ὅλων τῶν ἐφεδρικῶν μεραρχιῶν.

Ἐξ ἄλλου τὰ κλεῖστρα τῶν Βουλγαρικῶν τηλεβόλων καὶ τὰ οὐραῖα τῶν ὅπλων, ὅσα εἶχον μεταφερθῇ ἐκ Μαριανουπόλεως εἰς Σόφιαν, μεταφέρονται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Γάλλου Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον διεμαρτυρήθησαν τόσον ὁ κ. Βενιζέλος ὅσον καὶ ὁ κ. Πάσιτς. Τὰ κλεῖστρα καὶ τὰ οὐραῖα, ὅσα εὑρίσκοντο ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπρόκειτο νὰ μεταφερθοῦν καὶ αὐτὰ εἰς Σόφιαν, θὰ παραμείνουν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀνασταλείσης τῆς προγενεστέρας διαταγῆς του στρατηγοῦ Κρετιέν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν, εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην οὐδεμία συγκέντρωσις Βουλγαρικοῦ στρατοῦ παρατηρεῖται. Ἡ ὑπάρχουσα ἐκεῖ δύναμις δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο συντάγματα πεζικοῦ. Πυροβολικὸν ὑπάρχει ἐλάχιστον.

ΔΕΛΤΙΑ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

καὶ οἱ Βούλγαροι δὲν χάνουν καμμίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὰς πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς συμπαθείας των. Βούλγαροι ἀπεσταλμένοι ἔφθασαν ἐπὶ τούτῳ εἰς Γένουαν διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὰ αἰσθήματά των εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν. Ἔχουν τόσους λόγους βλέπετε πρὸς τοῦτο. Ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἰταλοὶ θὰ εἶναι βαθύτατα συγκεκινημένοι ἀπὸ τὰς τρυφερότητας αὐτὰς καὶ τῶν δύο φίλων των. Ἀδιάφορον ἂν καὶ εἰ μὲν καὶ οἱ δὲ δὲν ἔχουν νὰ κερδίσουν τίποτε, ἀρκεῖ ὅτι φαίνονται ἀλληλοργαπώμενοι καὶ ἀλληλεκτιμώμενοι. Βάσανο μάτι νὰ μὴ τοὺς δῇ.

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ

εἶναι ἀναποφάσιστος. Νὰ παραιτηθῇ ἢ νὰ μὴ παραιτηθῇ; Ὕστερα ἀπὸ τὰ χάλια εἰς τὰ ὁποῖα κατήντησε καὶ τὸ ἄξωμα καὶ τὸ κράτος του ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ θρόνου ἦτο ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη λύσις. Διὰ τοῦτο καὶ παρῃτήθη. Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ τὸν θόρυβον ποὺ ἠγέρθη περὶ αὐτὸν ἐξ αἰτίας τῶν ἐνεργειῶν τῶν μουσουλμάνων Ἰνδῶν καὶ τινων ἄλλων λόγων οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔδωκαν τὴν ἐλπίδα νὰ παραμένῃ ἐν Κων) πόλει μὲ ὅρους ἀνεκτούς, πολὺ καλλιτέρους τῆς σήμερον, ἔστω καὶ ὡς Χαλίφης, ἐκράτησαν δεύτεραι σκέψεις καὶ ἀνεκάλεσε τὴν παραίτησιν του.

Δὲν θὰ ἀργήσῃ νομίζομεν ὅμως νὰ ἐννοήσῃ ὅτι αἱ πρῶται του σκέψεις ἦσαν σοφώτεραι καὶ ὅτι τὸ μόνον ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ ἦτο νὰ παραιτηθῇ διὰ νὰ ἀποφύγῃ ὅλας τὰς συγκινήσεις ποὺ δοκιμάζει καὶ διὰ τὰς ὁποίας εἶναι ὁ μόνος ποὺ δὲν εὐθύνεται.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἀφίξεις

Ἀφίκοντο χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Γ. Διοικητὴς Χίου κ. Γ. Παπανδρέου ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῶν νήσων Αἰγαίου κ. Μαλικόπουλος μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Ἀβραμέα καὶ ὁ Ἄγγλος πρόξενος κύρ. Μπεῖλυ.

Ἀεμενικὴ κίνησις

— Κατέπλευσεν ἐκ Σάμου καὶ Χίου ὁ Κερκετεύς.

— Κατέπλευσεν ἡ ὑπ' ἀριθ. (Ν. 2) πολεμικὴ βενζινάκατος ἐκ Χίου.

Τὰ τῶν Κυδωνιῶν

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεχώρησε διὰ Κυδωνίας ἡ «Ὑπεροχὴ» μεταφέρουσα τοὺς δύο λόχους τοῦ 8ου συντάγματος τῶν Κρητῶν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ. Πλὴν τῶν εἰρημένων δύο λόχων διαδίδεται ὅτι μετέβη εἰς Κυδωνίας καὶ ἄλλος στρατὸς δι' ἄλλου μεταγωγικοῦ.

Κατὰ πληροφορίας ἐπιβατῶν ἀφιχθέντων χθὲς ἐκ Κυδωνιῶν ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος τουρκικὸ, στρατὸς διετάχθη ἀμοδίως καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἀνακοινωθὲν

Ἐντολῇ Κ. Ε. Ε. Λ. ἀνακοινοῦνται τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ κατάργησις τῶν δελτίων ἄρτου θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀναμενομένου σιτοφορτίου δύο χιλιάδων τόννων μὲ ἀτμόπλοιον «Ἰωάννης» καὶ ὅτι ἐπετράπη ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ ἐγχωρίων δημητριακῶν.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν δημητριακῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ ἰσχύῃ ἡ τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ καθ' ἣν δέον οἱ ἰδιῶται νὰ ὑποβάλλωσι τὴν προσφοράν των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ θέλει ἀγοράζει ἐφεξῆς καὶ ἀπὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.

Ἡ εἰσαγωγὴ ὀρύζης θὰ ἐμποδίζηται ἐπὶ μικρὸν εἰσέτι διάστημα μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀποσταλέντων ποσῶν.

Εἰδοποιοῦνται αἱ Κοινότητες ὅπως ἐγκαίρως προσέλθωσιν εἰς τὴν παραλαβὴν ἀλεύρου ἢ σίτου τοῦ κομισθέντος μὲ ἀτμόπλοιον «Χριστόφορος» καθ' ὅτι μᾶς ἀναγκαιοῖ ὁ χῶρος τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἀναμενομένων δύο χιλιάδων τόννων σίτου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 15 Μαΐου 1919

Ἐκ τοῦ Γραφείου Διαν. Τροφίμων

Ἡ μουσικοφιλολογικὴ ἑσπερὶς

Ὡραιοπλη οφορούμεθα ἡ ἑσπερὶς τοῦ Φιλοτεχνικοῦ Ὁμίλου, τῇ συμπράξει τῆς Δ)ιδος Ἀλ. Φωτιάδου καὶ τοῦ πιανίστα κ. Ἀντωβιτς, θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Σαπφώ».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 33618 — **ΑΘΗΝΑΙ 14 Μαΐου**

Φιλοϊταλικὰ αἰσθήματα [!!]

Ἡ «Τριμποῦνα» γράφει ὅτι εἰς Γένουαν ἔφθασαν ἀπεσταλμένοι τῶν Βουλγάρων διὰ νὰ ἐκφράσουν τὰ αἰσθήματα τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν.

Ἀπειλεῖται ἡ Πετρούπολις

Πανταχόθεν ἀπειλεῖται ἡ Πετρούπολις. Ἐσθωνικὰ στρατεύματα ἀπέχουν 20 χιλιόμετρα αὐτῆς.

Ἀγγλικοὶ μονίτορες εἰσῆλθον εἰς τὸν Νέβαν πλέοντες πρὸς τὴν Πετρούπολιν.

Ὁ Λενὶν ἔφυγε

Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λενὶν πρὸς Νότον. Λέγεται ὅτι ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ἀνακωχήν, ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Ἀνακοινωθὲν Γερμανῶν

Ἡ Γερμανικὴ Ἀντιπροσωπεία διὰ ἀνακοινωθέντος της, δημοσιευθέντος εἰς τὸν Παρισινὸν Τύπον βεβαιοῖ τὴν ὁλοκληρωτικὴν συμφωνίαν των μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεώς των εἰς τὴν ἐν Σπᾷ γινομένην συνάντησιν.

Ἐπίσης βεβαιοῖ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἀντισχεδίου εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὅπερ ἐπιδίδεται ἐν εἴδει ἀπαντήσεως εἰς τοὺς Συμμάχους συντομώτατα.

Ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου τηλεγραφεῖ ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Κακλαμάνος ὅτι ἄρχεται ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος δι' ἰδίων της μέσων παραχωρουμένων 10 ἐπιτεταγμένων Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν πλοίων.

Τὶ γράφει ἡ «Ἔποκα»

Ἡ «Ἔποκα» γράφει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῶν μυστικῶν συνθηκῶν διότι παρεβίασε τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου ὑποσχεθεῖσα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν Σμύρνην, ὅταν ἐπιστρέψας ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας ἐκήρυξε τὸν πόλεμον.

Παραίτησις Σουλτάνου

Ὁ Σουλτᾶνος ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, τὴν ὁποίαν ἀργότερον ἀνεκάλεσε.

Ἀριθ. 4179 — **ΑΘΗΝΑΙ 14 Μαΐου.**

Κατάληψις Ρήγας

Τὰ στρατεύματα τῆς Βαλτικῆς κατέλαβον τὴν Ρήγαν.

Προτάσεις Ἰαπωνίας

Ἡ Ἰαπωνία ἐπρότεινεν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ὄμσκ καὶ τοῦ ναυάρχου Κολτσάκ.

Συνεννόησις στρατηγῶν

Ὁ Ἀμερικανὸς Στρατηγὸς Ράϊζορν μεταβὰς εἰς τὸ Κόμπλεκτζ συνεννοήθη μετὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ Στρατηγοῦ κ. Λάϊζεντ περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τῶν Γερμανῶν νὰ ὑπογράψωσι τὴν εἰρήνην.

Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἀντιπροτάσεων

Τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων ἀγγέλλουν ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἤρχισαν τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀντιπροτάσεων.

Δούζας

Πταισματοδικεῖον

Σήμερον συνεδριάζει τὸ Πταισματοδικεῖόν μας πρὸς ἐκδίκασιν ἀρκετῶν ὑποθέσεων.

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον

Κατὰ τὴν χθεσινὴν δικάσιμον τοῦ Πλημμελειοδικείου μας ἐξεδικάσθησαν περὶ τὰς 15 ὑποθέσεις.

Στὸ «Πατέ»

Ἀπόψε συνέχεια τῆς «Γερμανικῆς Προπαγάνδας» 3ον ἐπεισόδιον καὶ νέα Φάρσα τοῦ Ριγαδὲν. Ἑτοιμασθῆτε διὰ τὴν «Λύδα Μπορέλι» καὶ τοῦ «Μαρίου Μπονάρ» στὸ μέγα ἔργον «Ὁ Ἔρως μου δὲν πεθαίνει !!»

Ἀλκαῖος

Αὔριον Παρασκευὴν τὸ ἐξοχον ἀριστούργημα ἡ «Ἀγορασμένη Ζωὴ» μὲ τὸν Καπόστι. Ἔφθασε διὰ τὴν Κυριακὴν τὸ ἐξοχον ἀριστούργημα «Ἡ Γοητεία» μὲ τὴν Μπερτίνην.

Γνωστοποίησις

Ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ἀμεοικανικοῦ πετρελαίου ποιότητος Καμήλου ὡρίσθη εἰς δραχμ. 45 τὸ κιβώτιον, τοῦ δὲ ποιότητος Πελαργοῦ εἰς δραχ. 42 τὰ δύο δοχεῖα συμπεριλαμβανομένου τοῦ δασμοῦ ἐκ τῆς ἀποθήκης τῆς ἑταιρείας (Βόρειος λιμήν).

Μυτιλήνη, 15 Μαΐου 1919.

Ὑπογρ. *Β. Γοῦτος*

Πράκτωρ Πωλήσεων τῆς Ἑτατρείας Στάνταρ Ὄϊλ τῆς Νέας Ὑόρκης

5—8

Κατάλληλος εὐκαιρία

Εἰδοποιῶ τὸ ἀξιότιμον κοινὸν τῆς Μυτιλήνης καὶ περιχώρων ὅτι ἕνεκα πληθώρας ὑλικοῦ ὅπου μοῦ ἔφθασε κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἀγγλίας, εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Κλινικὴ ὀδοντοϊατρικὴ Ι. Κωστοπούλου, ὁδὸς Ἁγίου Θεράποντος ἀπέναντι τοῦ Νοσοκομείου θὰ ἐργασθῇ μὲ τιμὰς ὅπως εἰργάζετο καὶ πρὸ τοῦ πολέμου.

11—25

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ, ἔναντι Χ'' Ἠλία

ΑΓΟΡΑΖΕΙ χαρτονομίσματα Γαλλίας—Ἀγγλίας — Ρούβλια — Σερβικὰ — Βουλγαρικὰ καὶ ὅλων τῶν Κρατῶν.
ΕΚΔΙΔΕΙ Συναλλαγματικὰς πληρωτέας ἐν ὄψει καὶ *τηλεγραφικῶς* ἐπὶ τῶν ἐν *Πειραιεῖ, Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ, Σύρῳ* καὶ *Βόλῳ* ἀνταποκριτῶν του.
ΠΡΟΕΞΟΦΛΕΙ ἐμπορικὰ γραμμάτια.
ΔΙΔΕΙ Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ κοσμημάτων καὶ ἀκινήτων.
ΔΕΧΕΤΑΙ. Καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἐντόκως.
ΕΚΤΕΛΕΙ. Πάσας ἐν γένει τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας.

Λόγῳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι, αὔριον δὲν θὰ ἐκδοθῇ.

Ψήφισμα

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Βατούσης πληροφορηθεῖσα τὸν ἐν Ρουμανίᾳ ἐπισυβάντα θάνατον τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀειμνήστου Γεωργίου Ι. Δεληογλάνη, ἀόκνου καὶ πολυτίμου συνεργάτου αὐτῆς, συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν

Ἀποφασίζει:

1). Νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος διὰ συλλυπητηρίου ἐπιστολῆς ἡ συμμετοχὴ τοῦ πένθους τῆς Ἐκκλησι. Ἐπιτροπῆς Βατούσης.

2) Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μνημοσύνου νὰ ἐκφωνηθῇ ἐπιμνημόσυνος λόγος.

3) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ μιᾶς τῶν ἐν Λέσβῳ ἐκδιδομένων